

מסכת עדייות

פרק ב משנה ה

שְׁלֵשָׁה דְּבָרִים אָמְרוּ לִפְנֵי רַבִּי יִשְׁמַעֵאל, וְלֹא אָמַר בֵּהֶם לֹא
אֲסוּר וְהֵתֵר, וּפְרִשָׁן רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן מִתְיָא. הַמְּפִיס מִרְסָא
בְּשַׁבָּת, אִם לַעֲשׂוֹת לָהּ פֶּה, חֵיב, וְאִם לְהוֹצִיא מִמֶּנָּה לֶחֶה,
פָּטוּר. וְעַל הַצָּד נִחַשׁ בְּשַׁבָּת, אִם מִתְעַסֵּק וְשָׁלָא יִשְׁכְּנוּ, פָּטוּר,
וְאִם לְרְפוּאָה, חֵיב. וְעַל לְפָסִין אִירוֹנִיּוֹת, שֶׁהֵם טְהוֹרוֹת בְּאֵהָל
הַמֵּת וְטִמְאוֹת בְּמִשְׁא הַזֶּב. רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן צְדוֹק אוֹמֵר, אֵף
בְּמִשְׁא הַזֶּב, טְהוֹרוֹת, מִפְּנֵי שְׁלֹא נִגְמְרָה מְלֶאכֶתָּהּ: